

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Star preužitkar umrl. V Dobrovcah v župniji Slivnica pri Mariboru je umrl v visoki starosti 93 let preužitkar Janez Kac. Rajni je bil v mlajših letih v Severni Ameriki, kjer si je pridobil precej premoženja. Bil je blag in miroljuben mož, katerega bo pogrešala vsa okolica. Blagopokojnemu svetla večna luč — preostalim naše sožalje!

Smrt starčka. Milo so zapeli zvonovi župne cerkve velikonedeljske ter naznanjali pretužno vest, da se je poslovil za vedno od nas posestnik Alojzij Rek z vinorodnega hrička na Runču, v starosti 82 let. Pokojni je rad pomagal vsem, naj si je bil bogat ali siromak, s svojo tesarsko obrtjo in z malim zaslužkom je šel vsakemu na roko. Pogreb dragega pokojnika se je vršil od hiše žalosti in ga je vodil g. kaplan Joško Klemenc iz Ribnice na Pohorju k farni cerkvi velikonedeljski, kjer je bila sv. maša za dušnico. Nato se je sprevod pomikal na mirodvor ob veliki udeležbi znancev in prijateljev. Dragi pokojnik, naj Ti sveti večna luč — bolani ženi ter rodbini pa iskreno sožalje!

Vsemogočni poklical k sebi vzor-moža. Žalostna novica se je raznesla po vsej fari in okolici, da nas je zapustil daleč na okrog znani Jakob Ozmeč, posestnik pri Sv. Miklavžu pri Ormožu, v 72. letu starosti. Rajni je bil brat že pokojnega g. dekana Jožefa Ozmeč ter voditelja Marijanišča v Mariboru. Bil je skrben oče in zglede vzgojitelj svojih otrok ter zvest svetovalec svoji ženi. Njegovo delo pa ni bilo posvečeno samo domači hiši in gospodarstvu, marveč je posegala njegova skrb tudi v skupno hišo vseh župljanov, saj je bil 37 let cerkveni ključar. Kot

pošten in varčen človek je dolga leta deloval v upravnem odboru tukajšnje posejnice. Vsestranska delavnost in požrtvovalnost ga je pritegnila za člana občinske uprave, obenem pa tudi za odbornika krajevnega šolskega odbora miklavževskega. Rajni Jakob je bil znan konjerejec, posebno veselje pa je v prostem času posvečal lovu. Bil je dolgoleten naročnik »Slov. gospodarja« in drugih listov. V katoliškem duhu je vzgojil sedmero otrok, kateri so večinoma že poročeni. Na njegovi zadnji poti ga je spremljala velika množica sorodnikov, prijateljev in znancev, kar je bil dokaz, kako je bil rajni priljubljen in spoštovan. Pogreb je vodil g. dekan Bratušek ob asistenci štirih gg. duhovnikov. V častnem spremstvu so v sprevodu korakali gasilci in lovska družina. Ob odprtem grobu se je poslovil od rajnega v imenu občine in posejnice g. Novak Matevž. S težkim srcem in žalostjo ter solzami v očeh je orisal delo pokojnika domači g. župnik. V imenu lovskega društva se je poslovil tovariš Anton Golienko. Cerkevni pevci so zapeli ganljive žalostinke. Iz nedolžnih otroških ust pa se je zaslislala pesem v slovo svojemu vsestranskemu dobrotniku. Dragi Jakob, počivaj v miru! — Hiša Ozmečevi naše iskreno sožalje!

Jetlika je pobrala očeta šestih otrok. Pri Sv. Barbari v Slovenskih goricah je pobrala nezprosna jetlika 32 letnega Hinteregerjevega Pepčka, pridnega delavca in očeta šestih otrok. Blagemu očetu bodi lahka zemlja domača!

Dva smrtna primera v Slov. Krajinah. Pred dnevi je v lepi starosti 70 let v Filovcih umrl posestnik Janez Lovrenčič, oče salezijan-

skega duhovnika, ki se sedaj nahaja v soboškem Martinšču. — V Lipovcih pa je zatislila očki večnemu počitku posestnica Jakob Terezijska, mati slikarja in profesorja risanja na soboški gimnaziji, ki jo je ovekovečil na eni izmed svojih najlepših slik, katere je doslej razstavljal. Naj jima bo lahka zemlja, a preostalim naše iskreno sožalje!

Bog je pozval k sebi 86 letnega dedeka. Dne 23. januarja so v Srednji Bistrici žalostno peli zvonovi in naznanjali tužno vest, da je po kratkem trpijenju zaspal v Gospodu ljubljeni dedek Donko Marko. Pokojni je dosegel starost 86 let. Bil je skozi vse svoje življenje vzoren gospodar, kar je pričal njegov pogreb, katerega se je udeležilo zelo mnogo pogrebcev, ki so ga spremljali na zadnji poti. Naj mu bo lahka domača zemlja — preostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Cerkveni ključar umrl. Žalostno so peli zvonovi v Galiciji pri Celju zadnje pesem možu, katerega je čislala in ljubila vsa župnija. Bil je to Franc Dimec, kmet iz Podgore, dolgoletni cerkveni ključar naše župne cerkve. Rajni je bil zelo priljubljen, kar je pokazal njegov pogreb, katerega se je udeležilo veliko ljudi od blizu in daleč. Ob odprtem grobu so mu cerkveni pevci zapeli ganljive žalostinke. Naj mu vsemogočni Bog bogato poplača vsa njegova dobra dela! Naj počiva v miru!

Nenadne smrti je v Frankolovem umrla 79 letna Roza Sojč, posestnica v Belem potoku. V soboto, 20. januarja, jo je Vsemogočni poklical k sebi, v ponedeljek nato smie jo pa ob obilni udeležbi sorodnikov in sosedov pokopali. V svojem življenju je pospremlila h krstnemu kamnu kot botra 70 otročičev. Naj ji bo zemlja lahka — sorodnikom pa naše sožalje!

Oliver Stanley, novi angleški vojni minister

General Ironside, šef angleškega generalnega štaba

Generalni major A. Sihvo, poveljnik finskih letalcev

Sovjetski general Mehls, vodja političnega oddelka rdeče armade

»Hvala! Bog je dal, Bog je vzel. Tako je sojeno. Bog bo dal, pa bo spet vse dobro.«

»Še za besedo te prosim, Martin. Podriva tisti nesrečni plot med najinima domačijama!«

»Ni treba. Izgorel je do zemlje.«

»Bogu hvala tudi za to! Bog daj, da ne bo nikoli več plota med nama!«

»Ne bo ga, če Bog da.«

»Jaz ne mislim le tako, jaz mislim več. Vidiš, na tvoji domačiji je le eno dekle, na moji le en fant; če še ta dva izgine brez semena, ne bo več treba ognjišča, domačiji se bosta sami od sebe podrli in pokopali bosta naše staro, pošteno ime. Daj, da ne bo tako! Naj bosta obe hiši skupen dom najinih otrok in če ne bo več tvojega imena, bo vsaj kri tvoja živila pod mojim imenom. Glej, ta moj Andro se nekako razume s tvojo Maro in vem, da sta se že zmenila, ker mi je sam rekel, da noče nobene druge kakor Maro in da sta si že davno v besedi. Bila sva sprta, ko je Andro prišel. Silil sem ga, naj se ženi, pa mi je rekel, da se hoče, toda le s tvojo Maro. Sam si lahko misliš, kako mi je nato vzkipeł žolč. Zaradi tega je sin tudi šel zdoma. Srce ga je bolelo. Zdaj je vse dobro, zdaj te tu vprašam, ali mi daš Maro za mojega Andra. Če ti je prav tako brez drugih snubkov, kakor je navada, reci!«

»Ni nama treba snubkov,« je odgovoril Martin. »Kakršna sva zdaj jaz in ti, itak nisva za hrup in pitje. Meni je ljubo, če je Andriju prav,« se je obrnil Martin k mlademu stražmojstru, ki je stal žarečih lic zraven kaplana.

»Hvala za vprašanje, kum Martin,« se je nasmejal Andro, »jaz nisem nič nasproten, samo hitro mora biti.«

»Eh da, glej ga!« se je nasmehnil bolnik. »Ali gori?«

»Ne gori, oče. Prej ko bo, bolje bo, ker sva se, hvala Bogu, že dosti načakala.«

»Počakaj, Andro,« je rekel Martin, »da svojo revščino spet popravim! Zdaj na pogorišču bi bila žalostna svatba. Bog bo dal dobro leto pa bom pokrpal svojo nesrečo.«

»Za to si ne delaj skrbi, Martin,« mu je segel Mato v besedo. »Imam jaz tudi še kak groš in kar je moje, je tudi tvoje. Bog nam daj dobro leto, ampak čakali ne bomo.«

Še sta ostala kmeta v pogovoru in sta drug drugega tolažila. Ko je mladi kaplan želel »Lahko noč!«, se mu je Mato od srca zahvalil, češ da je šele zdaj postal pravi človek.

*

Mara ni bila v hiši, ko je prišel Andro po Martina, ampak je bila zadaj na vrtu. Ko se je vrnila v hišo, se

Krilo ni primerno za vojno

V tej vojni se bodo morali boriti britanski škotski polki v hlačah in ne več v običajnih škotskih krilih. Izšlo je povelje, ki pravi, da se mora krilo pri vseh teh polkih nadomestiti z novo britansko vojno uniformo. Popolnoma pa slovito krilo vendarle ne bo izginito, ob svečanih prilikah ga bodo škotski vojaki še nosili.

*

Dragoceno pismo

V avstralskem mestu Sydneyu so pred kratkim na javni dražbi prodali pismo, zaradi katerega bi se bili zbiratelji kmalu stepili. To ni bil kakšen posebno važen zgodovinski dokument, temveč je pismo vsebovalo le nekoliko nepomembnih stav-

Ali si že obnovil naročnino?

Smrt preužitkarja. Iz Podvrha pri Braslovčah je preminul v celjski bolnišnici 70 letni preužitkar Mihael Strnad. Naj počiva v miru!

Smrt rojakinje v Franciji. Delavstvo Prekmurja vsako leto zapušča rodni krov ter odhaja v hlad-

no tužno za zaslužkom. Večina se jih sicer vrne, a mnogi tam pozabijo na prelepi domači kraj ter stalno ostanejo tam, a nekaterim zopet nezprosna smrt prepreči povratek. Tako je pred kratkim v Franciji umrla naša rojakinja Kuzma Rozika iz G. Bistrice. Po nesrečnem naključju jo je namreč ubil električni tok. Z njo so domači izgubili svojo največjo oporo. Naj počiva v miru!

dobijo pri Jašu in Gornjeku lepe denarce za svoje les. Pa kaj, ko so se cene v trgovini tudi dvignile. V začetku maja se bo v naši župniji obhajal sveti misijon, ker ga že 30 let ni bilo. Pri- dejo misijonarji iz Celja.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. V tukajšnjem delavskem domu je odprta javna knjižnica Delavske zbornice v Ljubljani in to vsak torek in petek od 16 do 18. Knjižnice se lahko vsakdo poslužuje, zato je velikega kulturnega pomena. — Preteklo soboto in v nedeljo je igralo naše Prosvetno društvo veseligr »Dva para se ženita«, ki je prav dobro uspela in tudi obisk je bil zadovoljiv. — Za okrožnega sodnika je imenovan g. dr. Frano Češarek, ki je doslej služboval v Prevaljah. To imenovanje je bilo neobhodno potrebno, ker je na našem okrožnem sodišču doslej še vedno premalo sodnikov in so sedanji vse preveč zaposleni.

Turnišče. Prejšnji petek je bila v murskosobotski bolnišnici operirana posestnica Ana Zadravec, roj. Terboča. Ker je njeno stanje zelo resno, jo priporočamo v molitev, ker bi ob morebitni smrti bili njeni otroci — katerih je pet — veliki reveži. — Pred kratkim se je poročil g. Ignacij Pergar. Želimo mu v zakonskem stanu obilo božjega blagoslova!

Renkovec. Vsi se še dobro spominjamo hlapca Cahuk Deziderja iz Gorice, ki je nekaj časa služil pri tukajšnjem trgovcu in gostilničarju Koren Jožetu ter dogodka s 500 din. Ko ga je namreč go-

Dopisi

Dravska dolina

Sv. Križ pri Dravogradu. Ker pride Svečnica ravno na petek, ne bo tukaj sv. opravila. Naslednji petek pa se že pričnejo postne pobožnosti v sledečem redu: ob 8.30 sv. križev pot, ob 9 orgla- na sv. maša, nato postna pridiga in ob 10 sloves- na sv. maša. Bo pa še med imenovanimi opravili več tihih sv. maš in več spovednikov na razpola- go. Ker pade letos dan Marijinega oznanjenja na velikonočni ponedeljek, bomo torej v ponedeljek in torek shodovali pri Sv. Križu.

Mislinska dolina

Sv. Vid nad Valdekom. Daleč smo proč od pro- meta, sedaj še posebno, ko nas je zapadel debel

sneg, da nikamor ne moremo. Za par dni pa smo bili zadnji teden čisto odrezani od širnega sve- ta, ker nas tudi pošta za nekaj dni ni mogla obiskat. A tudi pri nas je vedno kaj novega, kar morda zanima. Poslušajte, v letošnjem pred- pustu so pri nas kar dve poroki in ene pol. Fa- nika Obšlar je objubila zakonsko zvestobo in ljubezen Mihaelu Zaponškemu. Ivanka Križanova pa je malo dalje pogledala čez meje domače župnije, pa si je izbrala za zakonskega tovariša vrlega mladeniča Ivana Merzdovnik iz št. Ilja pod Turjakom. Njenemu bratu Karlu pa se je Kalandrova Anica na Stražah najbolj dopadla, v kateri upa tudi v kratkem najti zakonsko sre- čo. — Lesna trgovina je postala bolj živahna. Cene lesu so se dvignile. Kmetje so veseli, ker

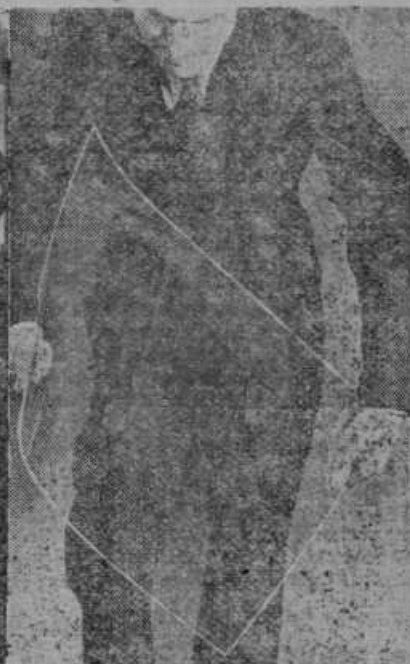
Sovjetska letala zelo pogosto le- tajo nad Finsko. Slika nam pred- stavlja dva posebno izurjena fins- ska strelca »pri delu«

Sovjeti bombardirajo vseprek, največ civilno prebivalstvo. Fins- ka mati nese od bombe ranje- nega otroka na obvezovališče.

Karel Edison, sin velikega ameri- škoga izumitelja, pri zaprisegi kot novi mornariški minister Zedinje- nih držav

Na novo iznajdeno mehko steklo, ki se da poljubno upogniti in ga bodo uporabljali pri izdelovanju godal

kov, ki jih je bilo vrhu tega še težko prebrati. Vendar je doseglo visoko vsoto, kajti bilo je pismo, ki ga je bil napisal slavni pomorščak lord Nelson. Niti to, da ga je napisal kratko po bitki pri Trafalgarju, ni odločalo o ceni, temveč njegova privlačnost je bila v tem, da ga je moral pomorski junak napisati s levo roko. Lord Nelson je, kakor zmano, v bitki pri Trafalgarju dobil smrtno poškodbo in je zavoljo njih tudi umrl. Kos topovske krogle mu je bil še prej raztrgal desno roko, tako da je moral svoje zadnje pismo napisati s levico.

Dvoboj s žvižganjem in žvrgolenjem Poleg vseh drugih bo- mo imeli sedaj še borbo na svetovno prvenstvo v

je zelo začudila, da očeta ni doma, a še bolj, da ga tako dolgo ni od nikoder. Sedla je na prag, gledala v široki svet, v to lepo jasno nebo in mesec in zvezde. Povsodi okoli je bil blag mir, samo njeno srce ni bilo mirno, to srce ji je pripovedovalo o očetovi nesreči in Andrijevi ljubezni.

Vtem so se odprle duri pri sosedu Matu, skozi nje pa je stopil — svojim očem ni mogla verjeti — Martin, njen oče.

»Lahko noč, kum Martin!« se je oglašil Andrija.

»Pozdravite mi Maro!«

»Bog daj lahko noč, Andrija! Bom,« je odzdravil Martin.

Nekaj jo je prišlo za srce, odhitela je v hišo, ali hitro za njo je vstopil tudi oče.

»Dober večer, oče!« je pozdravilo deklo očeta in ga pri tem gledalo plaho in radovedno.

»Bog daj!« je rekel kmet in vrgel klobuk na mizo.

»Poslušaj, Mara! Ali so ti skrinje polne?«

»Skrinje?« se je začudila Mara. »So, oče.«

»Poglej dobro, če so!«

»Zakaj, oče?«

»Da ne bo sramote, ko jih popelješ na drugi dom!«

»Kam?«

»K Andriju. — Kum Mato te je zasnubil za svojega sina. No! Ali ti ni prav?«

»Ha! Ha! Ha! Je, prav! Prav, prav, dragi oče!« se je nasmejala skozi jok in se z roko prijela mize, da se ne bi sesedla od presilnega veselja.

X.

Danes volijo v mestu novo gosposko. Eni hočejo, naj ostane stara, drugi, da pride nova. Bog ve, na katero stran se bo sreča nagnila.

Ze je odbila ura osem, ob devetih pa se začnejo volitve v mestni hiši. S strehe se vije zastava, rdeča je, bela in modra. Po stopnicah prideš v veliko dvorano, kjer so po stenah slike svetnikov, kraljev in banov. Sredi dvorane je velika miza, z zelenim suknom pokrita, na mizi je lesena skrinjica na dva ključa, v to se mečejo listki skozi ozko špranjo. Na čelu mize sedi star gospod, njemu na vsaki strani po eden. Pisar zliga papir, proti soncu ogleduje pero, gleda na veliko uro, na kateri nihalo počasi sem in tja niha. Blizu je deveta, tri ure pozneje, opoldne, se bo že vedelo, komu se je sreča nasmehnila.

Tiho je v hiši, živo je pred njo. Ljudje se zbirajo v množicah. Tam stoji šop mojstrov; na glavi imajo bele listke. Nekaj si šepčejo in gledajo po strani na drugi trop, ki nosi rdeče listke. Rdeči dvigajo glave, smejejo se belim, eh, danes so oni gospodarji.

»Glejte, glejte! Gospod Galovič prihaja!« se je oglašilo med rdečimi.

